

M'agradaria

Teresa Colom

M'agradaria

M'agradaria pesar-me, i després,
m'agradaria treure'm les sabates, la roba,
el rellotge, les arracades; totes les joies.
M'agradaria perdre el color dels ulls, dels cabells, de la pell,
treure'm la pell, treure'm les formes,
i quan els miralls ja no em poguessin conèixer,
m'agradaria tornar a mirar la balança
i continuar pesant el mateix;
el mateix pes que les meves paraules.

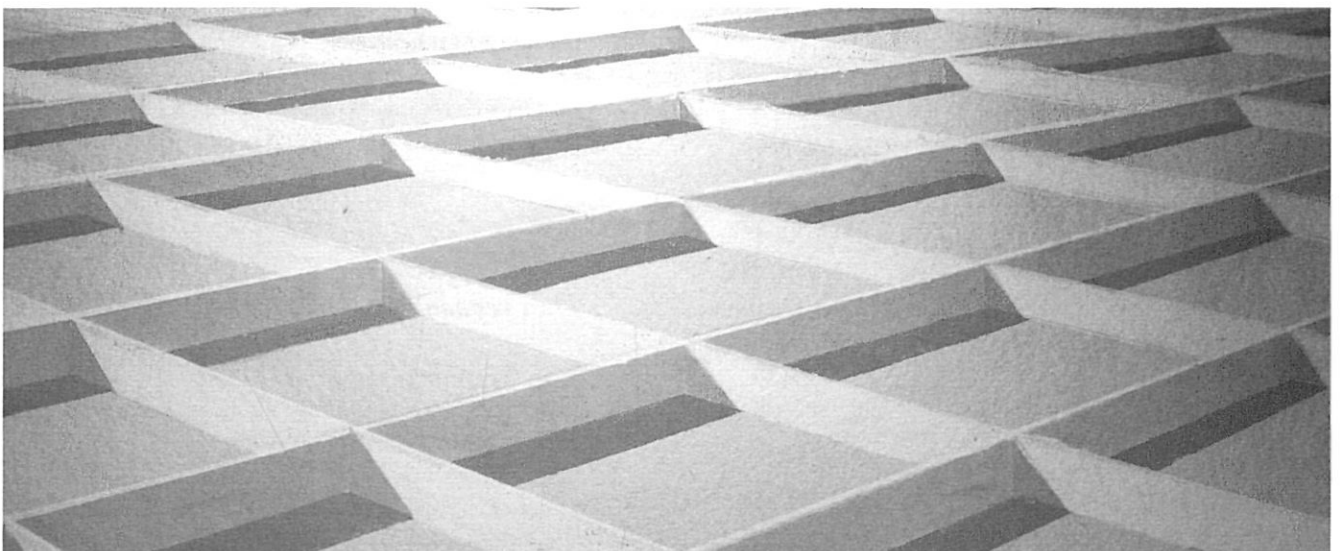
Fes les teves fotos!

No es pot tenir una sola fotografia del món,
s'han de tenir moltes fotografies del món,
i tot i així, només sabràs com era el món pel qui les va fer.
Fes les teves fotos!

El viatge

Moltes de les coses que he après no volia saber-les,
preferia la innocència,
pensar que totes les flors no eren una altra cosa.
Ja no sé si jo sóc qui sóc ara, o qui era.
Si era una pedra sense forma per fer-ne una estàtua,
o si del que havia estat sóc la figura amb esquerdada.
Almenys si l'aprendre ens servís per ensenyar,
però aquí tothom aprèn i ningú no ensenya.
Potser caminem massa ràpid per un camí que no duu enlloc.
Potser no arribarem enlloc i ens haurem perdut
l'únic que hi havia per veure: un paisatge.
No passis corrent que la fruita és molt fresca
i el vent a la cara és més bo si et pares.
No passis corrent
que si en arribar no tens la pell perfumada,
potser no t'haurà servit de res el viatge.

Para't amb mi a menjar fruita,
deixa que el vent t'aparti els cabells de la cara,
perfuma'm, escriu-me promeses a l'esquena,
tatua'm el cor sense tocar-me.
Que l'únic que vull és no arribar intacta,
portar gust de fruita als llavis,
i poder dir que en passar no em vaig perdre el paisatge.

La temperatura d'uns llavis

Vaig estar caminant molta estona
fins que vaig trobar aigua,
i el barquer em va dir:
«Si vols continuar el teu camí hauràs de pujar a aquesta barca,
recorda sobretot –va continuar–
no endinsar la mà en l'aigua salada,
que no és un sabor gaire comú, i potser
deixes de tenir ganes d'arribar a l'altra banda».

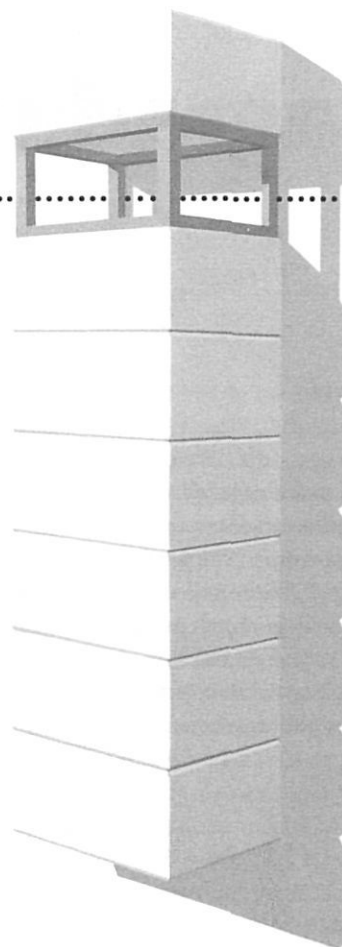
Avui avançant, per fer-me creure que vaig a algun lloc,
m'he trobat els teus llavis
i em fa por voler ser barquer si,
en creuar,
la temptació em fa tastar la teva boca.
No em tornis a somriure que em podré equivocar
i confondre un perfum tan vermell amb un grapat de cireres,
i ja saps com m'agrada la fruita!,
sobretot quan l'ambient té la temperatura d'uns llavis.
No em tornis a somriure
que de vegades m'empasso el que veig,
i no vull recordar cada dia un sabor
que mai no trobaré a cap carta de postres.
No em tornis a somriure
que els records d'allò que no es va fer
«no oblidis –va dir-me el barquer–
que ofeguen més que l'aigua»

...de gerds la banyera

Per què deu ser que a vegades tothom ho veu, i tu no?
Potser perquè ningú sent el que sento jo,
potser perquè, si hagués omplert de gerds la banyera,
no m'hauria pogut tacar tant com ho estic de tu!

He conegut la veritat que perd contingut en passar-la a paraules,
i no vull que ningú m'expliqui el que no es pot explicar.

Que calli qui sap la veritat!,
si creu que la veritat només és una.
Que calli qui menja la fruita amb coberts!,
si m'ha de dir, mentre em rento les mans,
que no taca la fruita.

Illa deserta II (serveis mínims)

Per sobreviure a l'illa deserta on tots estem
de tant en tant podem demanar tres coses,
per exemple, més compromís, més amistat i més amor.
Però perquè sempre suposem que ens hi hem de quedar!
Quan demanar tres coses és l'única condició,
per què no un helicòpter, combustible i un pilot,
i volar cap a una illa on, per tenir els serveis mínims,
no s'hagi de fer una petició.

Una vegada

Una vegada ja era massa
un sol suc de taronja per tots els meus matins; era massa.
Millor res, millor mai,
millor no saber que el color descriu el gust de la fruita,
millor creure que era el no haver fet
la raó de les ganes.